

بررسی تولید پنسیلین و خالص سازی محصول

ایران عالم زاده*، مهزاد میرزایی، اخترکاظمی

دانشکده مهندسی شیمی و نفت دانشگاه صنعتی شریف

پست الکترونیکی: alemzade@sharif.edu

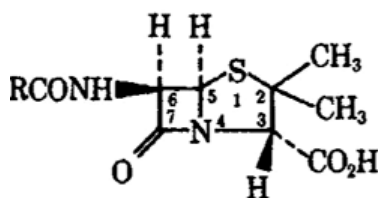
چکیده

رشد و بیوسنتز پنی سیلین توسط دو گونه پنی سیلیوم کریسوژنوم PTCC ۵۰۳۱ و PTCC ۵۰۳۳ در محیط کشت سنتزی بررسی شد. آزمایش هایی به منظور تعیین توده سلولی و مقدار پنی سیلین تولید شده در فلاسک های گردان و فرماتور با گلوکز و لاکتوز به عنوان منبع کربن انجام گرفت. لاکتوز با سرعت پایین تری تخمیر می شود اما برای تولید پنی سیلین قند مناسب تری است. محیط کشت بهینه نسبت ۳:۱ لاکتوز به گلوکز تعیین گردید. مقدار تولید پنی سیلین در فلاسک های گردان بیشتر از مقدار تولید در فرماتور بود. گونه PTCC ۵۰۳۱ حدود ۴ برابر گونه دیگر پنی سیلین تولید کرد بنابراین به عنوان گونه مناسب تر از لحاظ تولید پنی سیلین تعیین شد. روش جدید سیستم استخراج سه فازی مایع شامل بوتیل استات، پلی اتیلن گلیکول، سولفات آمونیوم و آب مورد مطالعه قرار گرفت. در این مرحله حدود ۸۰ درصد از پنی سیلین موجود در نمونه بازیابی شد. به منظور بهینه کردن فرآیند، عوامل مؤثر بر آن از قبیل غلظت اولیه اجزای تشکیل دهنده فاز، وزن مولکولی پلی اتیلن گلیکول، pH و غلظت اولیه پنی سیلین بررسی شد. با افزایش غلظت اولیه اجزای تشکیل دهنده فاز در این سیستم، پنی سیلین در فاز میانی جدا می شود. مطلوب است که پنی سیلین به فاز بالایی منتقل شود که با کاهش pH امکان پذیر است.

واژگان کلیدی: پنی سیلیوم کریسوژنوم، پنسیلین، تولید، استخراج، بهینه سازی

مقدمه

پنی سیلین ها آنتی بیوتیک های پپتیدی با ساختمان منحصر به فردی می باشند که در زمره مؤثرترین آنتی بیوتیک ها برای مقابله با بیماری های عفونی محسوب می شوند. پنی سیلین ها توسط تعداد زیادی از قارچ ها به خصوص گونه های پنی سیلیوم تولید می شوند. پنی سیلین های طبیعی در مقابل باکتری های گرم مثبت مؤثر بوده و در مقابل اسید حساس اند. تمامی پنی سیلین ها دارای ساختمان مشترکی هستند. ساختمان اصلی آن ها، ۶-آمینوپنی سیلانیک اسید (6-APA) است که مرکب از یک حلقه تiazolidin ادغام شده با یک حلقه بتالاکتام می باشد. در شکل ۱ ساختمان پنی سیلین ها نشان داده شده است.

شکل ۱- ساختمان پنی سیلین ها

چنانچه تخمیر پنی سیلین بدون افزودن پیش سازهای زنجیر جانبی انجام شود، پنی سیلین های طبیعی تولید می شوند. از این مخلوط، بنزیل پنی سیلین یا پنی سیلین G به لحاظ تجاری و پزشکی مفید است و از آن به عنوان ماده اولیه برای ساخت آنتی بیوتیک های نیمه سنتزی

استفاده می‌شود. به منظور تولید پنی سیلین G از فنیل استیک اسید به عنوان پیش‌ساز استفاده می‌شود [۴-۱].

تولید آنتی بیوتیک‌ها یکی از زمینه‌های مهم در بیوتکنولوژی است و تلاش‌های بسیاری جهت بهینه‌سازی این فرآیند صورت گرفته است. به منظور تسهیل و توسعه فرآیند در مقیاس صنعتی، تولید پنی سیلین در قسمت بالا دست و تولید پنی سیلین‌های نیمه سنتزی در قسمت پایین دست انجام می‌شود. بنابراین جداسازی محصول از مایع تخمیری یکی از مهم‌ترین مراحل در تولید پنی سیلین محسوب می‌شود. استخراج با حلال یک روش مناسب با قابلیت انتخاب بالا و بازده مطلوب برای پنی سیلین می‌باشد. با کاهش pH در این سیستم، پنی سیلین در فاز آلی تجمع می‌یابد اما هم‌زمان سایر ناخالصی‌ها نیز به این فاز کشیده می‌شوند. به همین علت استخراج پنی سیلین مشکل شده و به مراحل دیگری از جمله رنگ‌زدایی و... نیاز است.

به منظور غلبه بر نقص‌ها و معایب موجود، روش جدیدی برای استخراج پیشنهاد شد. در این روش، استخراج توسط سه فاز مایع انجام می‌شود و محصول هدف به طور انتخابی به درون یکی از فازها کشیده می‌شود. عملیات جداسازی در یک مرحله انجام می‌گیرد و همین عامل، تأثیر بسزایی در هزینه عملیات دارد.

از مزایای این روش می‌توان به موارد زیر اشاره کرد [۹ و ۶]:

- ساده شدن فرآیند
- کاهش هزینه‌ها
- افزایش کیفیت محصول
- کاهش مراحل (حذف مراحل تشکیل امولسیون، رنگ‌زدایی و خشک‌کردن)
- امکان پذیر شدن جداسازی دو یا چند جزء یا گروه در یک مرحله استخراج
- امکان استفاده مجدد از حلال

مواد و روش‌ها:

مرحله تولید - از دو سویه PTCC ۵۰۳۱ و PTCC ۵۰۳۳ برای تولید پنی سیلین استفاده شد. این دوسوش از سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران به صورت آمپول لیوفیلیزه تهیه شد. پس از تهیه نسل اول و دوم هر دو گونه، اسلنت‌ها در یخچال نگهداری شدند. بهترین محیط کشت ذکر شده در مراجع برای گونه‌های کپک پنی سیلیوم کریسوژنوم ۵۰۳۱ و ۵۰۳۳، محیط کشت شماره ۲۲ است که شامل موارد زیر می‌باشد (گرم در لیتر آب مقطر):

عصاره مالت	۲۰ گرم
گلوکز	۲۰ گرم
پپتون	۱ گرم

آزمایش‌ها و تحقیقات بسیاری در مورد ترکیب محیط کشت این کپک انجام شده و پیشنهاد شده است که استفاده از لاکتوز نیز به عنوان منبع کربن، به طور قابل توجهی تولید پنی سیلین را زیاد می‌کند. هرچه در محیط نسبت گلوکز به لاکتوز بیشتر باشد، راندمان توده سلولی به مصرف سوبسترا بالاتر است و تولید بهینه در نسبت ۳:۱ از گلوکز: لاکتوز به دست می‌آید. پس از تهیه محیط کشت (۶۰۰ میلی لیتر)، ۶ ارلن ۵۰۰ میلی لیتری تهیه و مقدار ۱۰۰ میلی لیتر (جهت ایجاد شرایط هوادهی مناسب) از محیط کشت در هر ارلن ریخته شد. پس از انجام اتوکلاو به مدت ۲۰ دقیقه و دمای ۱۲۱°C، در شرایط استریل اسپورهای گونه ۵۰۳۱ به سه ارلن و اسپورهای گونه ۵۰۳۳ به سه ارلن دیگر منتقل شده و سپس در دستگاه شیکر با دور ۲۰۰rpm و دمای ۲۵°C قرار داده شدند. به منظور تهیه منحنی رشد در زمان‌های مختلف و شرایط استریل از ارلن‌ها (دو گونه میکروبی) نمونه‌گیری شد. ۱۰ میلی لیتر از نمونه به دستگاه فیلتراسیون منتقل شد. سپس مسیلیوم یا توده سلولی باقی‌مانده روی کاغذ فیلتر پس از خشک شدن در اوان با ترازوی دیجیتالی (دقت ۰/۰۱ گرم) وزن شد و فیلتریت برای انجام آزمایش اندازه‌گیری پنی سیلین مهیا شد.

به منظور تولید پنی سیلین در فرمانتور ابتدا پیش‌کشت تهیه گردید. پس از گذشت حدود ۴۰ ساعت، محیط پیش‌کشت پر از طیف‌های رویشی شده که به طور طبیعی تمام آنزیم‌هایی را که لازمه رشد در محیط سنتزی هستند را دارا بوده و برای انتقال به محیط کشت آماده‌گی داشتند. محیط کشت در یک ارلن ۵ لیتری تهیه و سپس به فرمانتور منتقل شد. فرمانتور توسط دیگ بخار به مدت ۴۰ دقیقه با دمای ۱۲۱°C استریل شده و پس از سرد شدن رسیدن به دمای محیط، دو ارلن محتوی محیط پیش‌کشت سوش ۵۰۳۱ در کنار شعله و در شرایط استریل به فرمانتور شیشه ای ۵ لیتری (مقدار تلقیح ۱۰(v/v) درصد) منتقل شد. برای تولید پنی سیلین در فرمانتور توسط سوش ۵۰۳۳ نیز همین مراحل طی شد. فرمانتور مجهز به سیستمی با توانایی تنظیم چرخش همزن و کنترل دمای خودکار است. در طول دوره رشد و تولید دور همزن روی ۶۰۰rpm و دما روی ۲۵°C تنظیم گردید.

مرحله اندازه‌گیری پنی سیلین - روش‌های فیزیکی و شیمیایی مختلفی برای اندازه‌گیری پنی سیلین وجود دارد. روش هیدروکسیل آمین که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته یکی از کاربردی‌ترین و کلی‌ترین روش‌ها برای اندازه‌گیری پنی سیلین بوده که برای نمونه‌های ناخالص حتی بدون احتیاج به تخلیص اولیه نیز به کار می‌رود. پنی سیلین با هیدروکسیل آمین واکنش داده و اسید هیدروکسامیک تشکیل می‌شود. این اسید با یون فریک، یک کمپلکس ارغوانی رنگ تشکیل می‌دهد که رنگ آن با غلظت پنی سیلین متناسب است [۵].

مواد مورد استفاده عبارتند از:

هیدروکسیل آمین هیدروکلراید (۵ مولار)، محلول هیدروکسیل سدیم (انرمال)، فریک آمونیوم سولفات، اسید سولفوریک غلیظ، بافر

مدرج اندازه گیری شده و بقیه اجزاء فاز ATPS از جمله PEG، سولفات آمونیوم، آب دی یونیزه و مقدار مشخصی پنی سیلین توسط ترازوی دیجیتال وزن می شوند. تمامی مواد به یک بشر ۱۵۰ میلی لیتری منتقل شده و توسط همزن مغناطیسی به مدت ۳۰ دقیقه، به صورت ملایم هم زده می شوند تا تمامی اجزاء کاملاً با هم مخلوط شوند. در مدت هم زدن، با اسید سولفوریک رقیق، کنترل pH صورت می گیرد. پس از طی شدن این زمان، تمامی مواد درون بشر به یک فونل ۲۵۰ میلی لیتری منتقل شده و حدود ۴ تا ۶ ساعت بدون حرکت، توسط گیره و پایه نگهداری می شود تا فازها کاملاً از هم جدا شوند. حجم هر فاز به طور جداگانه در استوانه مدرج اندازه گیری شده و نمونه ای از هر فاز برای تعیین مقدار پنی سیلین آماده می گردد. سپس ضریب جداسازی $D_{i/j}$ و کسر جرمی E_i ، محاسبه می شود.

$$D_{i/j} = \frac{C_i}{C_j} \quad \text{و} \quad E_i = \frac{C_i V_i}{C_u V_u + C_m V_m + C_l V_l}$$

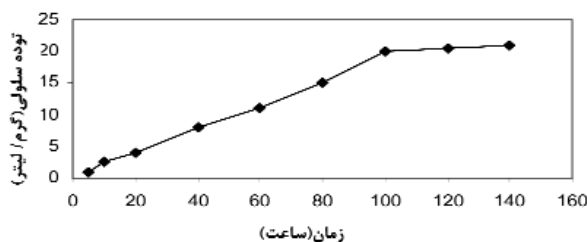
E_i : کسر جرمی پنی سیلین در فاز i

C_i : غلظت پنی سیلین در فاز i

V_i : حجم فاز i

برای تعیین مقدار استخراج پنی سیلین از مایع تخمیری، به جای پنی سیلین در آزمایشات فوق از فیلتریت حاوی پنی سیلین استفاده می شود. به منظور بهینه سازی مرحله استخراج، عوامل مؤثر در این مرحله از جمله تأثیر غلظت اجزاء تشکیل دهنده فاز (پلی اتیلن گلیکول و سولفات آمونیوم)، تأثیر غلظت پنی سیلین، تأثیر pH و تأثیر جرم مولکولی پلی اتیلن گلیکول مورد بررسی قرار گرفتند [۷ و ۸ و ۱۱].

نتایج تجربی - آزمایش ها در دو مرحله کلی انجام شده اند. مرحله اول شامل بررسی رشد کپک و تولید پنی سیلین توسط دو گونه کپک ۵۰۳۱ و ۵۰۳۳ در ارلن و فرمانتور و مقایسه آن ها با یکدیگر و مرحله دوم شامل جداسازی پنی سیلین تولید شده با استفاده از روش جدید و مؤثر استخراج سه فاز حلال می باشد. پس از آن بهینه سازی فرآیند استخراج مورد بررسی قرار گرفته است. در شکل های ۲ و ۳ رشد و تولید پنی سیلین توسط گونه ۵۰۳۱ در ارلن و شکل های ۴ و ۵ رشد و تولید پنی سیلین را برای گونه ۵۰۳۳ نشان داده شده است.

شکل ۲- جزئیات رشد و تولید پنی سیلین برای گونه ۵۰۳۱ در ارلن (گلوکز: لاکتوز، ۳:۱)

هیدروکسیل آمین (یک حجم از محلول ۵ مولار هیدروکسیل آمین با یک حجم از محلول هیدروکسید سدیم مخلوط ۴ حجم آب و ۴ حجم اتیل الکل ۹۵ درصد به آن اضافه می شود)

دو لوله آزمایش تهیه و به هر کدام ۱ میلی لیتر از نمونه اضافه شد. به یکی از لوله ها چند قطره اسید سولفوریک غلیظ افزوده شد و پس از ۱۰ دقیقه پنی سیلین موجود در لوله اول تجزیه شده و محلول شاهد به دست می آید. سپس ۵ میلی لیتر محلول بافر هیدروکسیل آمین به هر لوله اضافه می شود. پس از گذشت ۱۵ دقیقه به سرعت ۱ میلی لیتر واکنشگر آهن به هر دو لوله اضافه کرده و در یک زمان مشخص توسط دستگاه اسپکتروفتومتر عدد جذب در ۴۹۰ نانومتر خوانده شد (تا قبل از یک دقیقه). زمان واکنش بین پنی سیلین و بافر هیدروکسیل آمین باید برای نمونه و استاندارد یکی باشد. با استفاده از منحنی استاندارد می توان مقدار پنی سیلین موجود در یک نمونه را به دست آورد. برای رسم منحنی استاندارد، چند نمونه با غلظت های مختلف از محلول پنی سیلین و یک نمونه بدون پنی سیلین (بلانک) تهیه کرده سپس با استفاده از روش هیدروکسیل آمین که توضیح داده شد و با استفاده از فریک آمونیوم سولفات، جذب نمونه های رنگی در ۴۹۰ متر خوانده می شود. نمودار شامل عدد جذب بر حسب غلظت پنی سیلین به دست می آید.

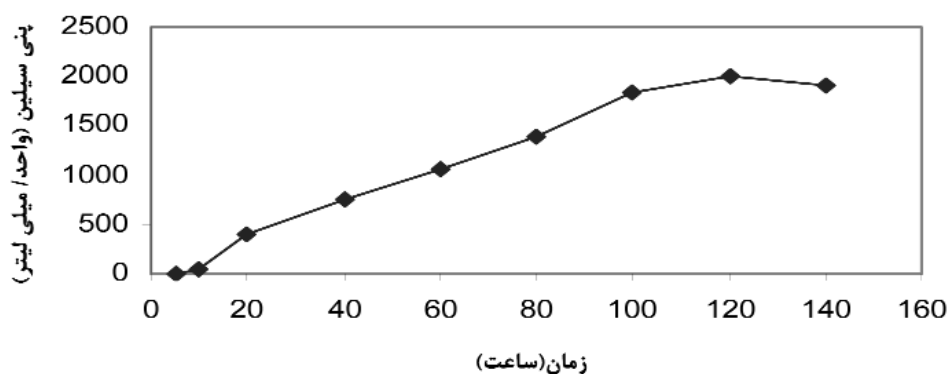
مرحله استخراج - حلال های استفاده شده در این قسمت عبارتند از: نمک پتاسیم پنی سیلین G، سولفات آمونیوم، بوتیل استات و پلی اتیلن گلیکول

PEG ۶۰۰۰ (Mw = ۵۵۰۰~۷۰۰۰)

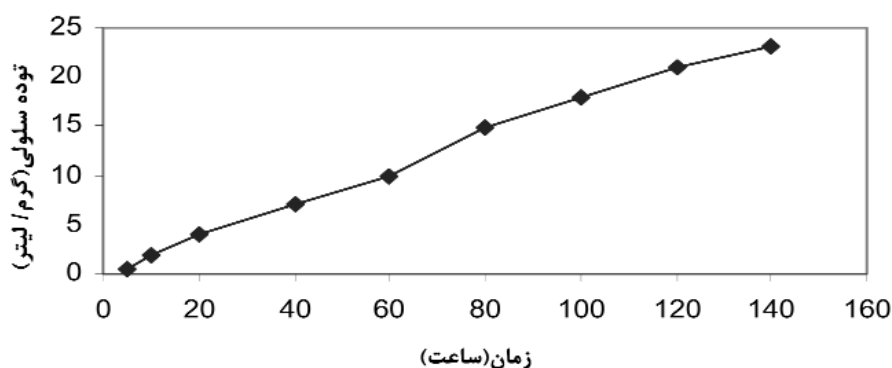
PEG ۴۰۰۰ (Mw = ۳۵۰۰~۴۵۰۰)

PEG ۱۵۰۰ (Mw = ۱۴۰۰~۱۷۰۰)

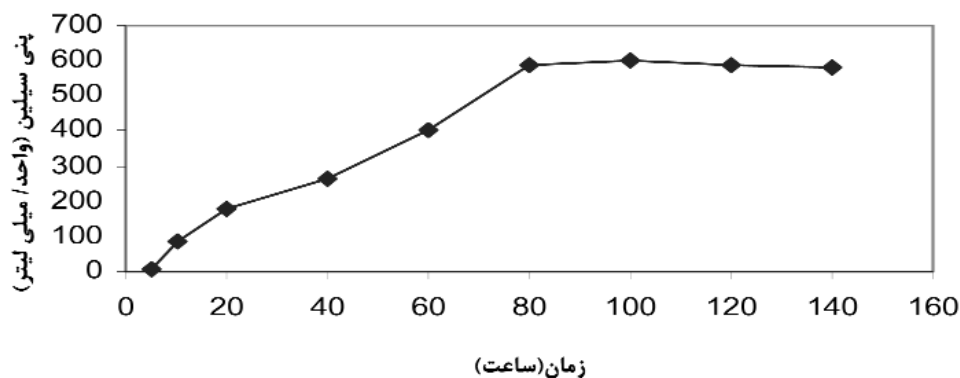
روش استفاده شده برای استخراج پنی سیلین، استخراج با حلال سه فاز شامل یک فاز آلی و دو فاز آبی است. فاز آلی شامل ۴۰ میلی لیتر بوتیل استات و دو فاز آبی دیگر شامل پلی اتیلن گلیکول ۳۴٪-۱۳٪ (w) و سولفات آمونیوم ۳۴٪-۱۰٪ (w) و آب دی یونیزه می باشد. وزن کل فاز آبی (شامل پنی سیلین به عنوان محصول هدف)، ۸۰ گرم بوده و درصد وزنی تمام اجزاء در این کار آزمایشگاهی بر اساس وزن کل فاز آبی محاسبه شده است. این سیستم سه فاز مایع، با توجه به دانستیه فازها با فاز بالای، وسطی و پایینی مشخص می شود. فاز بالای شامل بوتیل استات، فاز وسطی شامل پلی اتیلن گلیکول و فاز پایینی شامل سولفات آمونیوم می باشد. پلی اتیلن گلیکول ۱۵۰۰ و ۴۰۰۰ به صورت محلول های ۵۰٪ (w) و پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ به صورت محلول ۳۰٪ (w) تهیه شدند. پتاسیم پنی سیلین و سولفات آمونیوم به طور مستقیم به صورت پودر جامد، مورد استفاده قرار گرفتند. درصد وزنی PEG در محلول ساخته شده، بر اساس کل محلولی آبی می باشد. غلظت اولیه پتاسیم پنی سیلین در فاز آبی ۳٪ (w) و غلظت های اولیه PEG و سولفات آمونیوم در فاز آبی در نتایج هر آزمایش ذکر شده است. ابتدا ۴۰ میلی لیتر بوتیل استات به وسیله استوانه

شکل ۳- جزییات رشد و تولید پنی‌سیلین برای گونه ۵۰۳۱ در ارلن (گلوکز: لاکتوز، ۳:۱)

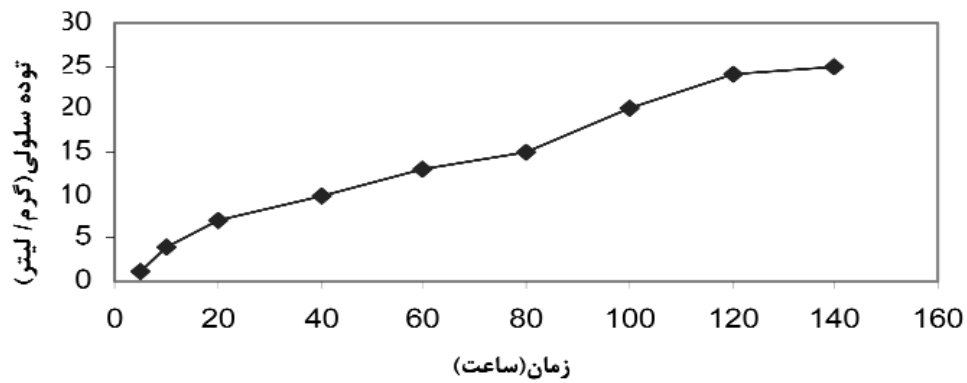
شکل ۴- جزییات رشد و تولید پنی‌سیلین برای گونه ۵۰۳۳ در ارلن (گلوکز: لاکتوز، ۳:۱)

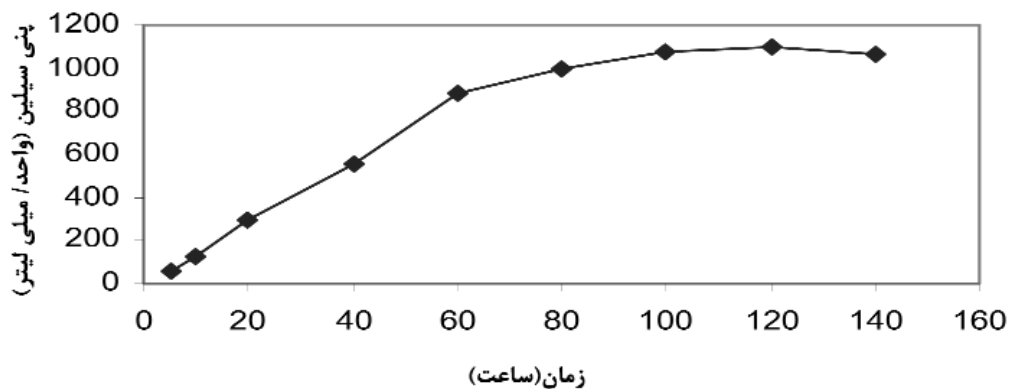
شکل ۵- جزییات رشد و تولید پنی‌سیلین برای گونه ۵۰۳۳ در ارلن (گلوکز: لاکتوز، ۳:۱)

سلولی انجام می‌گیرد. رشد گونه ۵۰۳۳ در فرمانتور و ارلن، از لحاظ ظاهری کمی باهم تفاوت دارد. در فرمانتور دانه‌های کوچک به اندازه وقتی که در ارلن رشد می‌کردند، بزرگ نمی‌شوند. دلیل آن وجود اختلاط و هوادهی و همزن می‌باشد. pH اولیه محیط کشت معادل ۷ بوده و هر ۲۴ ساعت یک بار به منظور تنظیم pH، فنیل استیک اسید به فرمانتور اضافه می‌شود. شکل‌های ۶ و ۷ جزییات رشد و تولید پنی‌سیلین را برای گونه ۵۰۳۳ در فرمانتور نشان می‌دهند.

همان‌طور که در نمودارها نشان داده شده است گونه ۵۰۳۱ سریع‌تر رشد کرده و توده سلولی بیشتری به وجود می‌آورد. همچنین پنی‌سیلین تولید شده توسط ۵۰۳۱ بیشتر (تقریباً ۲ برابر) می‌باشد. به منظور تولید پنی‌سیلین در فرمانتور پس از تهیه محیط پیش کشت و تلقیح هر دو سوش، ارلن‌ها به مدت ۴۸ ساعت در شیکر قرار داده می‌شوند. محیط کشت فرمانتور، در شرایط استریل به آن اضافه می‌شود. در زمان‌های مختلف نمونه‌گیری از فرمانتور صورت گرفته، pH محیط تهیه، عکس میکروسکوپی از نمونه‌ها، اندازه‌گیری پنی‌سیلین و تعیین وزن توده

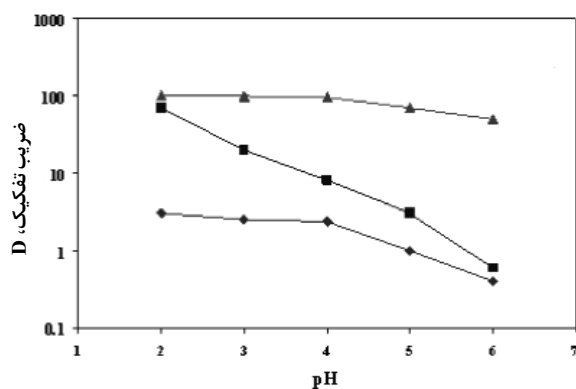
شکل ۶- جزییات رشد و تولید پنی سیلین برای گونه ۵۰۳۳ در فرمانتور (گلوکز: لاکتوز، ۳:۱)

شکل ۷- جزییات رشد و تولید پنی سیلین برای گونه ۵۰۳۳ در فرمانتور (گلوکز: لاکتوز، ۳:۱)

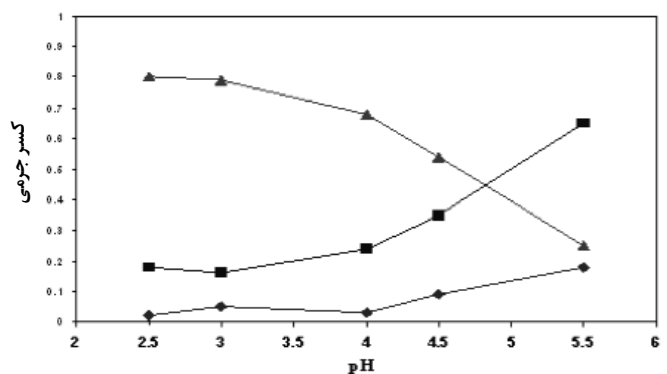
مرحله دوم آزمایش ها شامل جداسازی پنی سیلین شده با استفاده از روش جدید و مؤثر استخراج سه فازی حلال بود. در شکل های ۸ و ۹ اثر pH برکسر جرمی و ضریب تفکیک پنی سیلین نشان داده شده است.

با توجه به نمودارهای فوق و مقایسه آن ها با نمودارهای ۵ و ۴ مشخص می شود که میزان تولید توده سلولی در فرمانتور بیشتر و سریع تر بوده و هم چنین مقدار تولید پنی سیلین نیز تا حدود ۲ برابر افزایش می یابد.

شکل ۹- اثر pH بر ضریب تفکیک پنی سیلین در فیلتریت

▲ ضریب تفکیک میانی به پایینی، ■ ضریب بالایی به پایینی، ◆ ضریب بالایی به میانی

شکل ۸- اثر pH برکسر جرمی پنی سیلین در فیلتریت

▲ فاز بالایی، ■ فاز میانی، ◆ فاز پایینی

- partitioning, biotechnology and bioengineering, 355-364,2001
- [8] Van Bochove, two and three liquid phase equilibria in the system water 2-heptone + carlotam + ammonia sulfate: experiments and modeling, fluid phase equilibria.1029-1044,2002
- [9] Shen S, process integration for production of 6-aminopenicillanic acid from penicillin G fermentation broth, process biochemistry, 571-574,2005
- [10] Xinghua S., Zhidong C., Huizhou L. recovery of butyl acetate in wastewater of penicillin plant by solvent sublation,2005
- [11] Matsumoto m, ohtani t, kondo k, comparison of solvent extraction and supported liquid membrane permeation using an ionic liquid for concentrating penicillin g, journal of membrane science,1-21,2006

Du/l, Du/m با شیب تندی در اثر کم کردن pH زیاد می شود. m/l
 D با شیب کمتری افزایش می یابد. در $pH=3/5$ با کاهش pH، پنی سیلین به تدریج در فاز بالا غنی می شود. تمایل پنی سیلین به دیگر فازها به طور قابل قبولی کاهش می یابد، ابتدا فاز بالا و سپس فاز میانی. هنگامی که پنی سیلین G در pH های بالاتر در فاز میانی جمع می شود. در pH بالای 5/5 مقدار پنی سیلین G در فاز بالا بسیار ناچیز می شود. وقتی که pH کاهش می یابد پنی سیلین موجود در فاز میانی به فاز بالا منتقل می شود. در pH حدود 2/5، حدود 90٪ وزنی پنی سیلین در فاز بالا جمع می شود و کمتر از 1/0 wt٪ در فاز پایین.

نتیجه گیری

هنگامی که از محیط کشت لاکتوز - گلوکز به عنوان منبع کربن برای تولید پنی سیلین استفاده می کنیم، تولید پنی سیلین بیشتر می شود. گونه 5031 PTCC حدود 4 برابر گونه دیگر پنی سیلین تولید کرده و گونه مناسب تر تشخیص داده می شود. این گونه توانایی تولید تا 2000 U/ml دارد. مقدار تولید در فرماتور از ارلن کمتر است. در مرحله استخراج حدود 80 درصد از پنی سیلین موجود در نمونه بازیابی شد. با توجه به این که در مقیاس صنعتی مشکل آلودگی محیط زیستی در اثر استفاده از حلال فراری مثل بوتیل استات وجود دارد، پیشنهاد می شود با یک سیستم برگشتی، این حلال بازیابی و برگشت داده شود. هم چنین پیشنهاد می شود که با روش هایی درصد استخراج افزایش یابد به عنوان مثال استفاده از پلیمرهای دیگر به جای پلی اتیلن گلیکول. جزئیات سیستم سه فازی پیچیده است و نیاز به آزمایشات و تحقیقات بیشتری برای بهتر درک کردن خصوصیات تفکیک پذیری اجزاء وجود دارد. بهترین حالت این است که پنی سیلین در فاز بالایی جمع شود که این کار با کاهش pH و استفاده از پلی اتیلن گلیکول با وزن مولکولی کمتر (ویسکوزیته کمتر) امکان پذیر است. علاوه بر این باعث کاهش هزینه و راحت تر شدن عملیات استخراج نیز می شود.

مراجع

- [1] Demain Al, Elander R, the B- lactam antibiotics: past, present and future,5-14,1999
- [2] www.TomvolkFungi.net
- [3] Raper K, the penicillin saga remembered, American society for microbiology news 44 (12): 645-65,1978
- [4] Shuler M, bioprocess engineering basic concepts ; 3-8, 527-530,2005
- [5] Boxer G, colorimetric determination of benzylpenicillin, Analytical chemistry: 670- 673,1976
- [6] Moo-Young, comprehensive biotechnology, the principles, application & regulation of biotechnology in industry and medicine,157-170,1993
- [7] Jauregi P, recovery of small bioparticles interfacial